

[Collet]

svarende facon, så jeg ved ikke, om vi skal være så bekymrede for det.

Til diskussionen, om det kan betale sig eller det ikke kan betale sig for det offentlige, vil jeg gerne sige, at det kan betale sig for det offentlige. Vi kan selvfølgelig gøre os alle mulige forestillinger om, hvordan kursen på aktierne udvikler sig, hvordan overskuddet udvikler sig, hvordan beskæftigelsen udvikler sig. Det kan vi alle sammen have en mening om, men vi ved ikke noget konkret; det er et skøn.

Hvad vi til gengæld ved, er, hvorledes statens indtægter udvikler sig som følge af ændringerne i aktieselskabsskatten, som følge af ændringerne i udbytteskatten, for de private aktionærer formueskatten, ikke mindst rentebesparelsen, som staten opnår ved, at den får penge i kassen ved at sælge aktierne. Hvis vi tager disse så godt som objektivt konstaterbare poster, vil man kunne se, at det betaler sig.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er, at jeg har lidt vanskeligt ved at forstå socialdemokratiets synspunkt, at når disse væmmelige private aktionærer køber aktierne i Kryolitselskabet, så går det rigtignok ud over beskæftigelsen i Kryolitselskabet. Der er ikke meget, der tyder på, at noget sådant vil ske. Det forhold, at der er kommet mere gang i det private erhvervsliv i de sidste 2-3 år, har udvidet beskæftigelsen. Jeg kan ikke forestille mig, at specielt de investorer, som køber statens aktier i Kryolitselskabet, vil betragte det som et mål at ødelægge beskæftigelsen i Kryolitselskabet. Jeg vil tro tværtimod.

Povl Brøndsted (V):

Jeg har meget svært ved at forstå hr. Søren B. Sørensens argumentation. Man skulle faktisk tro, at det eneste aktiv i dansk erhvervsliv var disse 6-7 virksomheder, som har statspenge i sig, at det er de eneste steder, der foretages erhvervsforskning på den ene eller den anden måde. Jeg tror, at hvad enten disse 6-7 virksomheder er i stats- eller i privateje, vil deres betydning være nøjagtig den samme.

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at et selskab, der går godt, anbringer sine midler hen ad vejen. Så længe man havde den primære opgave, var det naturligt, at man sikrede sig. Det er jo rent tilfældigt. Der er ikke

nogen industripolitik i det, at man vil fastholde statens ejendomsret til disse få virksomheder. Der er overhovedet ingen plan i det. Det er en ren tilfældighed, og så vil man holde fast ved det. Hvis det var sådan, at der kom en stor plan fra socialdemokratiet om, at nu skulle vi have så og så meget statskapital i alle mulige virksomheder, så kunne man forstå det, men jeg synes, argumentationen er meget svag.

Camre (S):

Jeg kan takke ministeren for én ting, nemlig den klare erkendelse af, at det er ideologiske grunde, der ligger bag ved regeringens disposition. Ministeren udtrykte det meget, meget præcist. Han sagde: det er da klart, at en ikke-socialistisk regering ikke ønsker at føre socialistisk politik.

Jeg er naturligvis helt uenig i ministerens specielle ordbog, for det kan ikke være ministerens alvor, at det er socialistisk politik, at staten har penge stående i disse virksomheder. Så har den ene borgelige regering i Frankrig efter den anden ført socialistisk politik, så det batter, ved at have meget, meget, meget, meget større beløb bundet i franske industrivirksomheder end det, vi her er vidne til, og det tror jeg nok at de pågældende borgerlige partier i Frankrig vil have sig meget frabedt at blive beskyldt for.

Ministeren kritiserede, at jeg lavede polemik omkring virkningerne på betalingsbalancunderskuddet. Dertil vil jeg gerne sige, at det var ordføreren for ministerens eget parti, der sagde, at dette salg vil medvirke til at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen. Det har jeg endnu ikke hørt nogen som helst fornuftig forklaring på, og jeg tror ikke, at selv ministerens bibliotek rummer bøger, der kan begrunde en sådan antagelse.

Ministeren gav også udtryk for, at han ikke kunne se, at der skulle blive mindre investeringer efter et salg. Det er helt uforståeligt, at ministeren kan sige det. Meget kan man sige om private investorer, men de er nu ikke så dumme, at de går hen og putter mange hundrede millioner kroner i disse aktier for at få dem forrentet med 16 mill. kr., som var udbyttet af statens aktier sidste år. De skal have deres investering forrentet med 10-11-12 pct. som minimum, måske snarere det dobbelte.